

Bet. o. lovf. vedr. videogrammer

træde oplyst, at der er ca. 7.000 titler på markedet, og der kommer flere hundrede nye til om året. Disse tal omfatter ikke pornofilm og musikvideoer. Det forekommer derfor helt urealistisk at stille krav om, at samtlige titler på markedet skal sendes til gennemsyn og censur hos Statens Filmcensur på to år. Ministerens forsikring om, at mange film allerede har været til gennemsyn ved Statens Filmcensur – f.eks. i forbindelse med biograffremvisning af samme film – hjælper ikke meget, når ministeren ikke kender det samlede antal videogramtitler på det danske marked. En gruppe videogrammer, der vil kræve censurering, erotiske film og pornofilm, er der heller ingen samlet titelloversigt over, og de har næppe været præsenteret til censur i noget betydende omfang. Ministeren har derfor ingen som helst viden om, hvor mange ressourcer der skal ofres i Statens Filmcensur, eller om der sker en kriminalisering af videogramsalg/-udlejning, blot fordi Statens Filmcensur ikke har evnet at censurere alle titler på to år.

Lovforslaget friholder musikvideoer fra kravet om censur og mærkning. Det forekommer nærmest komisk set i lyset af, at størsteparten af de spillefilm, der markedsføres, bruger musikvideoer som markedsføringskomponent. Musikvideoerne indeholder ofte lange klip fra den film, musikken promoverer. Da musikvideoerne har til hensigt at yde reklame for spillefilmen, er det meget ofte de mest voldsomme scener, der gengives i musikvideoerne.

Det spørgsmål, som tilhængerne af nærværende lovforslag ikke evner at svare på, er, hvor grænsen går mellem musikvideoer og spillefilm. Er det en musikvideo, hvis der er 10 pct. musik til en filmsekvens? Mulighederne for at omgå loven er betydelige set i lyset af, hvilken popularitet lange musikvideoer og koncertoptagelser m.v. har på markedet. Kreative folk vil sikkert kunne markedsføre pornofilm som musikvideoer, hvis bare der optræder musik i videogrammet.

Fremskridtspartiet mener, at Statens Filmcensur skal nedlægges. Det burde være et demokrati meget fjernt at have en statslig censur. Afgørelsen om, hvorvidt en film er skadelig at se for børn, er og bliver en individuel afgørelse, forældrene har ansvaret for. Staten har ingen legitimitet til at udøve censur over for filmværker. Folketinget udvider filmcensurens

uhyggeelige væsen ved at vedtage dette absurde og unødvendige lovforslag.

Fremskridtspartiet har noteret sig, at hovedparten af de forsøg på besvarelser, ministeren har givet, efterlader os med det indtryk, at ministeren ikke kan give svar, men må henvise til forhandlinger med videogramdistributørforeningen. Det er overordentlig betænkeligt, at lovgivningen og retsregler, der kan udløse betydelig straf, skal bero på en privat organisation med monopolstatus og kartellignende virke.

Fremskridtspartiet vil, hvis lovforslaget bliver vedtaget, straks opføre loven i samlingen af love, der ved førstkommande lejlighed skal ophæves igen.

Et tredje mindretal (Kristeligt Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret*. Mindretallet vil stemme imod det stillede ændringsforslag, som vil betyde, at en række ældre meget voldelige videofilm ikke mærkes. Mindretallet er ikke enig i flertallets vurdering af, at videogrammerne har kort »levetid«. Bl.a. findes film som »Motor-savmassakren«, »Barneleg« og »Fredag den 13.«, som alle indeholder ekstrem vold, stadig på hylderne.

Da mindretallet heller ikke ønsker at gennemføre en lovgivning, der ikke vil kunne håndhæves, kan det støtte en længere overgangsordning end den, der fremgår af lovforslaget. Men mindretallet ønsker at tage mere hensyn til beskyttelsen af de børn, der ser de voldelige videogrammer, end til det erhvervsliv eller statskassen, der får udgifter ved en mærkning af ældre videogrammer.

Mindretallet finder det imidlertid så vigtigt, at mærkningen af videogrammerne kommer i gang, at det på trods af den forringelse af loven, som en vedtagelse af ændringsforslaget medfører, vil stemme for lovforslaget ved 3. behandling.

Ændringsforslag

Af et mindretal (KF og V), tiltrådt af et flertal (S, FP, CD og RV):

Til § 9

1) Stk. 2 affattes således: